

QUINZE DIES DE COMBATIVES ACCIONS

DEL PROLETARIAT CATALA

PROLETARIUS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

treball

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 335

Barcelona, Novembre 1971

preu 5 pts.

La lluita continua : Cap a la vaga general !

Els miners asturians entren en la seva cinquena setmana de vaga. La classe obrera catalana acaba de viure quinze dies de lluites excepcionals. Pel conjunt d'Espanya, la recent Reunió General de Comissions Obreres plantejava la perspectiva propera de la vaga general, i el mateix objectiu es proposava

com a cosa immediata, el 15 d'octubre, la Xa Reunió Nacional de Comissions Obreres de Catalunya.

A casa nostra, en el centre de les lluites, la S.E.A.T., vint-i-tants mils de treballadors, l'empresa més important d'Espanya, convertida en bastió de lluita pels drets obrers,

per la llibertat. I entorn d'aquesta avançada (passa a p. 2)

Comunicat de les Comissions Obreres i informacions a les pàgines centrals

Comunicat del SECRETARIAT del P.S.U. de Catalunya

Durant el mes de setembre ha tingut lloc el VI Ple Ampliat del Comitè Central del PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA.

Van participar a la reunió, ultra els membres del Comitè Central, els responsables dels principals comitès territorials i sectorials del Partit i altres companys que exerceixen funcions dirigents en els moviments de masses.

El President del P.S.U., company J. MOIX, va pronunciar les paraules d'apertura i de clausura del Ple.

L'Ordre del Dia fou el següent :

PRIMER PUNT :

« Activitat i tasques del P.S.U. en la lluita per una alternativa democràtica. »

SEGON PUNT :

« Els problemes del moviment obrer i de la marxa cap a la Vaga General. »

TERCER PUNT :

« El reforçament del Partit i les qüestions d'organització. »

Els informes del Comitè Executiu foren presentats, respectivament pels companys A. GARRIGOS, E. BORRAS i I. BRUGUERA.

En el curs de les sessions va adreçar una salutació al Ple el company SANTIAGO CARRILLO, que juntament amb el company IGNACIO GALLEGU assistiren al Ple en representació fraternal del PARTIT COMUNISTA D'ESPANYA.

El company G. LOPEZ RAIMUNDO, Secretari General del P.S.U. va fer el resum de la discussió.

El Ple elaborà una DECLARACIO POLITICA que, titulada : CONTRA EL CONTINUISME : PER UN CANVI QUE ASSEGURI LES LLIBERTATS DEMOCRATIQUES I NACIONALS DELS POBLES D'ESPANYA, ha estat publicada al número 334 de TREBALL i que, juntament amb els informes, ha d'orientar l'activitat dels comunistes catalans en aquest període.

Setembre de 1971.

El Secretariat del Comitè Central del P.S.U. de Catalunya.

HA MORT ASSASSINAT PER LES BALES FRANQUISTES EL TREBALLADOR DE LA S.E.A.T. ANTONIO RUIZ VILLALBA CRIDA DEL COMITE EXECUTIU DEL P.S.U.C.

Ahir, dia 1 de novembre, deixà de batre el cor proletari d'Antonio Ruiz Villalba, obrer de la S.E.A.T., víctima de la salvatge agressió ordenada el passat dia 18 d'octubre pel Ministre de la Governació Garicano Goñi, pel Governador Civil Pelayo Ros i pel criminal Vicente Creix, de la Brigada Político-Social, contra els obrers de la S.E.A.T. que havien ocupat pacíficament la gran factoria barcelonina, exigint la readmissió dels seus companys acomiadats, un augment immediat de salaris i la discussió del Conveni Col·lectiu pels representants elegits a les seves assemblees.

Una vegada més, el Govern opusfranquista, que manté el silenci culpable de la mort d'Antonio Ruiz Villalba, s'ha tacat les mans de sang obrera. El Govern Matesa és el responsable de l'assassinat de treballadors que exigeixen pa, justícia i llibertat. En els darrers divuit mesos han estat assassinats al carrer vuit treballadors a diverses ciutats d'Espanya. Aquest règim i el seu Govern porten l'estigma del crim i del lladrocini en tota la seva activitat.

Prou vessament de sang obrera ! Fora el règim de lladres i assassins

Cridem tot el poble a protestar enèrgicament contra el crim comès en la persona de l'obrer Antonio Ruiz Villalba.

Treballadors, camperols, intel·lectuals, estudiants, professionals, artistes, homes i dones ! :

Fem reunions, assemblees, mítings, aturs en els llocs de treball, fàbriques, obres, oficines, als centres d'ensenyança, als col·legis professionals, per denunciar públicament aquest crim i exigir el càstig dels criminals.

Instem les jerarquies de l'Església Tarraconensa a que condemnin públicament i enèrgicament la criminal política repressiva del Govern franquista, a que no assisteixi passivament al vessament de sang obrera.

Exigim el processament dels autors materials del crim i dels més grans responsables, els qui donaren l'ordre criminal de disparar contra els treballadors !

Dimissió del Ministre Garicano Goñi, del Governador Pelayo Ros, i dissolució de la brigada d'assassins de la policia política !

Càstig als assassins d'Antonio Ruiz Villalba !

Fora la dictadura !

Endavant pel camí de la vaga general !

Visca la llibertat, la democràcia i el socialisme !

Barcelona, 2 de novembre del 1971.

El Comitè Executiu
del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

S'HA CELEBRAT L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

El diumenge, 7 de novembre, s'ha celebrat en un lloc de Barcelona l'Assemblea de Catalunya. Hi han assistit uns tres-cents representants de partits, organitzacions, moviments de masses i ciutadans. Un comunicat ha estat facilitat a les agències de premsa.

En les properes edicions de « Treball » dedicarem l'espai que mereix a aquest important esdeveniment nacional.

A la pàgina 4, carta dels presos polítics de la « Modelo » a l'Assemblea de Catalunya

29 D'OCTUBRE

UNA GRAN JORNADA D'ACCIONS

ve de p. 1

aguerrida, desenes de milers de treballadors actuant, batent-se, organitzant aquesta solidaritat de classe que, a partir del 18 d'octubre ha tingut un lema : S.E.A.T. VENCERA! : Crit mil vegades repetit pels estudiants, que han lluitat colze amb colze amb els treballadors, pels joves, per milers de catalans que aquests dies han rodejat els obrers de la factoria automòbil de tota la seva fraternal i activa solidaritat.

La lluita de la S.E.A.T. i el clima d'entusiasme i mobilització oberta creat entorn seu ha sacudit amb força tot l'ambient polític : « Hem donat un pas de gegant ! Mai com ara no hem estat tant aprop de la vaga general ! » Aquestes i altres expressions pronunciades pels dirigents obrers són clara expressió dels canvis profunds que s'han produït en la consciència dels treballadors ; en la unitat, la coordinació, l'organització del moviment obrer català, de les seves Comissions Obreres.

Si la lluita de la S.E.A.T. ha pogut mantindre's amb aquesta unitat exemplar i si la solidaritat amb aquesta empresa ha estat capaç d'unir el dia 29 en un sol feix a més de cent vint empreses i uns 80 000 treballadors dels centres industrials més importants de Catalunya, això vol dir que amples masses de treballadors veuen amb claredat que la defensa dels seus drets va estretament unida a la lluita per la liquidació de la dictadura, per la llibertat.

La vaga de la S.E.A.T. i tot el

que ella ha estat capaç d'arrossegar darrera seu té la virtut de demostrar, a la pràctica, extraordinàriament rica, d'aquestes dues setmanes, quin és el camí i com es pot avançar cap a la vaga general. Els moments exaltants de lluita que acabem de viure no són la vaga general, però SI que són una mostra, un assaig, a nivell de 80 000 treballadors, de com es pot arribar a una acció contra el règim d'abast nacional. I quan es té clar com arribar a aquest objectiu, el camí es pot recórrer amb més rapidesa...

LA LLUITA CONTINUA : CAP A LA VAGA GENERAL!

El 2 de novembre, als quinze dies d'un combat que marca una fita assenyalada en les lluites del moviment obrer de Catalunya contra la dictadura franquista, han tornat a la fàbrica els obrers de la S.E.A.T. Els problemes essencials que els dugueren a l'acció segueixen vigents. Nous motius de protesta s'han afegit als primers i l'acció continua sota noves formes a la gran factoria de la Zona Franca. Paral·lelament es normalitzaven els serveis d'autobusos urbans de Barcelona.

Però s'estenia la vaga de la Roca de Gavà a d'altres empreses d'aquella zona. I en dies successius nous conflictes esclaten, o reprén l'acció en empreses que l'havien momentàniament interrompuda.

Una gran tensió regna en el moviment obrer. Després de la campanada del 29 d'octubre, els distints destacaments obrers de Catalunya avancen en la preparació concreta de la vaga general, i entre ells destaquen com a força puntera els treballadors de la més important concentració fabril d'Espanya : la S.E.A.T.

EL GRAN COMBAT DELS TREBALLADORS DE LA S.E.A.T.

Que siguin readmesos els companys represaliats, que es discuteixin les reivindicacions que tenen presentades, que siguin reconeguts els veritables representants dels treballadors, que l'Assemblea sigui sobirana a l'hora de decidir què s'ha de firmar i què no s'ha de firmar amb l'empresa, heus aquí algunes de les reclamacions principals a les que la Direcció de la S.E.A.T. ha vingut fent l'orella sorda, afegint llenya a un foc que no ha parat de covar des de les lluites de l'estiu passat.

Fins que, el dia 18, els treballadors decideixen passar a l'acció : Fan entrar a la fàbrica els companys acomiadats, els tallers es paralitzen, alguns milers d'obers del primer torn ocupen la fàbrica, immediatament encerclada per un exèrcit de policies. Els relleus que queden fora manifesten pel centre de Barcelona, resisteixen les càrregues de la policia que malda per dispersar-los i uns quants centenars ocupen els locals de la C.N.S. a la Via Laietana.

El Governador dona ordre d'assaltar la fàbrica. Les forces policiaques, a peu i a cavall, metralleta en mà i a cops de granades llacrimògenes es llencen contra els treballadors.

En defensa del seu dret de reivindicació els obrers fan front a l'agressió, s'armen de pedres, de barres de ferro, de cargols, de tot el que troben a mà, i rebutgen, els assalts de la cavalleria i de les seccions de « grisos » que els ataquen. Més de tretze hores mantenen els tallers ocupats resistint l'agressió de l'imponent aparell repressiu mobilitzat per les autoritats.

Els policies han fet us de les armes de foc, han ferit uns quants treballadors. Antonio Ruiz Villalba sucumbirà als pocs dies a les ferides rebudes : Segrestat per la policia, és enterrat en secret.

TOTS AL COSTAT DELS LLUITADORS DE LA S.E.A.T.!

L'acció de la gran factoria de la Zona Franca es produeix en terreny abonat. Tot el que hi ha de lluites en curs es rebifa en solidaritat amb els treballadors de l'automòbil. Aturs, plantes, protestes, assemblees, manifestacions a l'interior de les empreses i al carrer criden a la cara de les autoritats :

« Estem amb els nostres companys de la S.E.A.T. ! »

Un balanç provisional de quatre dies d'acions solidàries a Catalunya suma la participació de 80 - 90 empreses, a Barcelona i la seva perifèria, al Baix Llobregat, Sabadell, Terrassa i comarca del Vallés, Mataró, Sallent, Manresa... Figuren en la relació noms d'importants empreses del Metall, d'empreses del Tèxtil i de la Construcció ; no hi falten els Transports, Químiques, Arts Gràfiques, Banca, els farolers ; un mur de solidaritat rodeja, protegeix i estimula els vaguistes de la S.E.A.T., que prossegueixen valentament la lluita.

JUNT A LA DELS TREBALLADORS, LA SOLIDARITAT CIUTADANA

Nombroses manifestacions de carrer d'importància diversa se segueixen l'una a l'altra ; el 22 hom compta de vuit a deu mil persones a la que convoquen les Comissions Obreres a la Plaça de Catalunya.

A les dues universitats, Central i Autònoma, les assemblees aproven resolucions de solidaritat amb la S.E.A.T., diverses Facultats fan vaga, els estudiants surten repetidament al carrer. Els de Batxillerat protesten també.

La Comissió Permanent d'Intel·lectuals de l'Assemblea de Montserrat es solidaritza amb els lluitadors de la S.E.A.T. En defensa seva s'expressa igualment l'Associació per la Promoció dels Drets Humans, que recaba la intervenció dels bisbes de Tarragona i de Barcelona.

La vaga de l'empresa automòbil barcelonina ha saltat al pla de l'actualitat internacional. Missatges de les organitzacions sindicals

ANTONIO

RUIZ VILLALBA :

Mort i tot t'han mantingut segrestat les salvatges ordres de Garicano Goñi, de Pelayo Ros, de Creix.

I t'han fet enterrar a cobert d'autocars de « grisos », de « jeeps » policiaques, de cotxes del 091 i de la « social » sembrats tot el llarg del camí que havia de recórrer el teu cos fins al cementiri. Les ordres i instruccions de la ràdio d'ordre públic et seguien pas a pas i parlaven de tu com de « la comitiva »...

T'han enterrat en secret, temerosos de l'homenatge popular que s'hagués manifestat entorn teu, temerosos de la indignació que hagués esclatat, temerosos del què podien fer els teus companys de la S.E.A.T. per tu i amb tu.

Han tornat al treball desconèixer del fatal desenllaç. Han començat a conèixer la notícia per les fulles que, ràpidament, ha posat en circulació la Comissió Obrera de la teva fàbrica. I desseguida i a diversos tallers hi han hagut aturs, assemblees.

En el curs de la distribució de les fulles que anunciaven la teva mort la policia ha detingut a Carlos Vallejo, el teu company de treball i un dels lluitadors i dirigents de la S.E.A.T. represaliat, amenaçat ja per un judici davant el T.O.P. on li demanen deu anys calen les lluites. Una gran mobilització ha de lligar les grapes dels llops de la social. I ara tots els detinguts i processats de la S.E.A.T. a causa de l'acció solidària que tu dues a terme amb ells i que ells continuen, com continuen defensant amb hombría les reivindicacions per les quals has caigut assassinat.

Amb tu i amb la teva dona, amb els teus familiars i amics, amb els teus companys de treball, cridem amb tota la força :

PROU REPRESSIO! DISOLUCIO DE LA POLITICA SOCIAL! CASTIG IMMEDIAT ALS ASSASSINS DELS TREBALLADORS!

COMUNICAT DE LA 1ª SESSIO DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Representants de pràcticament tot el que avui anhela acabar amb el règim de dictadura procedents de prop de quaranta localitats dels diversos punts del país, s'han reunit a la capital catalana en ASSEMBLEA DE CATALUNYA. Partit Socialista Unificat de Catalunya, Esquerra Republicana de Catalunya, Moviment Socialista de Catalunya, Unió Democràtica de Catalunya, Front Nacional de Catalunya, Partit Socialista d'Alliberament Nacional, Bandera Roja, Partit Obrer Revolucionari, Secció Catalana del Partido Socialista Obrero Español, les Comissions Obreres de Catalunya, les Comissions Pageses, la U.G.T., la C.N.T., els estudiants de totes les Facultats de les Universitats Central i Autònoma, i professorat, l'Assemblea Permanent d'Intel·lectuals, advocats, metges, arquitectes i altres professionals, personalitats de l'art les lletres i la cultura, es trobaven presents a l'important esdeveniment nacional i, després de cinc hores de deliberacions, han fet públic el següent COMUNICAT :

Nosaltres, catalans de diferents tendències pertanyents i no pertanyents a organitzacions polítiques, a diversos sectors de la població, obrers, camperols, estudiants, intel·lectuals, professionals i ciutadans en general, de Barcelona i de comarques, reunits en Assemblea, malgrat que som conscients que les actuals circumstàncies dificulten d'esgotar les possibilitats de representació, formulem la present declaració :

L'actual crisi del règim de la qual el procés de Burgos fou una manifestació sobressortint, la progressiva presa de consciència i la mobilització de les classes populars, i la necessitat d'oposar-nos fermament a la maniobra continuïsta d'instaurar Juan Carlos com a successor, a títol de rei, del dictador, exigeixen l'adopció unitària d'una alternativa democràtica basada en els punts mínims acceptables per les forces i sectors representatius a l'Assemblea, alguns dels quals tenen objectius divergents a llarg termini però que coincideixen en l'objectiu immediat de l'enderrocament del franquisme. Aquests punts de coincidència són els següents:

- 1. La consecució de l'Amnistia general dels presos i els exiliats polítics.
- 2. L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertat de reunió, d'expressió, d'associació — inclosa la sindical —, de manifestació i dret de vaga, que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.
- 3. El restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta del dret d'autodeterminació.
- 4. La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.

Com a objectius immediats, fem una crida a tot el poble català — i considerem catalans tots els qui viuen i treballen a Catalunya — perquè incorpori la perspectiva global del canvi democràtic a cada una de les seves lluites concretes, i perquè intensifiqui l'esforç per a una ràpida obtenció de :

- a. La unitat d'acció de totes les forces democràtiques.
- b. La solidaritat en la lluita en favor dels repressaliats.
- c. L'acabament de la repressió i la consecució de l'Amnistia.

Per tal de vetllar per l'aplicació dels acords de l'Assemblea, és elegida una Comissió Permanent, la qual impulsarà totes les iniciatives útils per a aconseguir la mobilització popular, fomentará accions unitàries i prepararà una nova sessió de l'Assemblea de Catalunya, més ampla i més representativa.

Novembre de 1971.

ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Text block containing the first paragraph of the document, which is mirrored and appears to be bleed-through from the reverse side of the page.

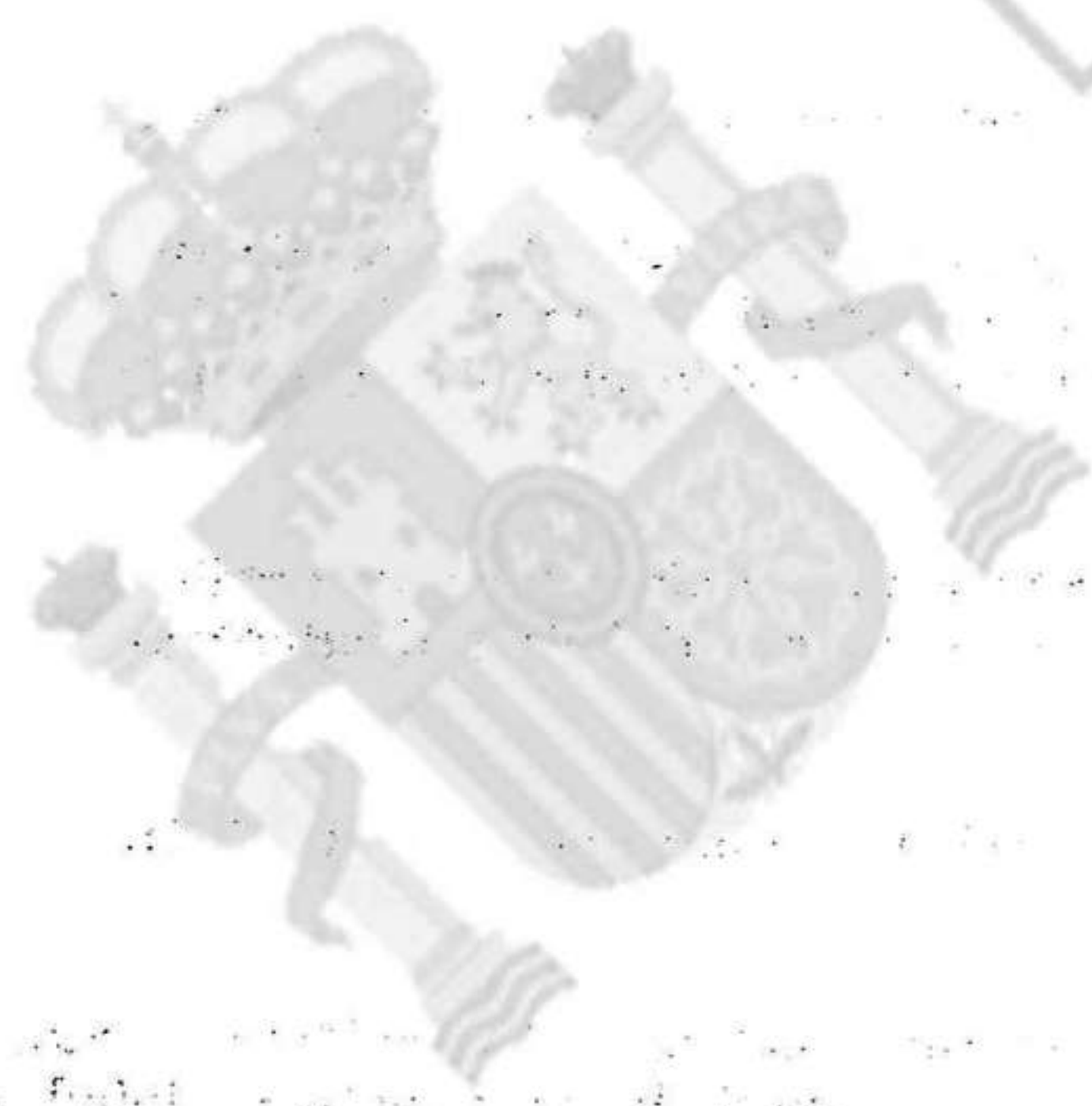
Text block containing the second paragraph of the document, also mirrored and appearing to be bleed-through from the reverse side.

Text block containing the third paragraph of the document, mirrored and appearing to be bleed-through from the reverse side.

Text block containing the fourth paragraph of the document, mirrored and appearing to be bleed-through from the reverse side.

Text block containing the fifth paragraph of the document, mirrored and appearing to be bleed-through from the reverse side.

Text block containing the sixth paragraph of the document, mirrored and appearing to be bleed-through from the reverse side.

A
S
S
E
M
B
L
E
A
D
E
C
A
T
A
L
U
N
Y
A

C
A
T
A
L
U
N
Y
A

ASSEMBLEA DE CATALUNYA

DECLARACIÓ DE LA PRIMERA SESSIÓ

Representants de pràcticament tot el que avui anhela acabar amb el règim de dictadura, procedents de prop de quaranta localitats dels diversos punts del país, s'han reunit a la capital catalana en ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

La Comissió Coordinadora de les Forces Polítiques de Catalunya, Partit Socialista d'Alliberament Nacional, Partit Obrer Revolucionari, Secció Catalana del Partido Socialista Obrero Español, les Comissions Obreres de

Catalunya, les Comissions Pageses, la U.G.T. i altres organitzacions, els estudiants de les Facultats de les Universitats Central i Autònoma i professorat, l'Assemblea Permanent d'Intel·lectuals, advocats, metges, arquitectes i altres professionals, representants d'ambients cristians, personalitats de l'art, les lletres i la cultura, es trobaven presents a l'important esdeveniment nacional i, després de cinc hores de deliberacions, han fet públic el següent document:

Nosaltres catalans de diferents tendències pertanyents i no pertanyents a organitzacions polítiques, de diversos sectors de la població, obrers, camperols, estudiants, intel·lectuals, professionals i ciutadans en general, de Barcelona i de comarques, reunits en Assemblea, malgrat que som conscients que les actuals circumstàncies dificulten d'esgotar les possibilitats de representació, formem la present Declaració:

L'actual crisi del règim de la qual el procés de Burgos fou una manifestació sobresortint, la progressiva presa de consciència i la mobilització de les classes populars, i la necessitat d'oposar-nos fermament a la maniobra continuista d'instaurar Juan Carlos com a successor, a títol de rei, del dictador, exigeixen l'adopció unitària d'una alternativa democràtica basada en els punts mínims acceptables per les forces i sectors representats a l'Assemblea, alguns dels quals tenen objectius divergents a llarg termini però que coincideixen en l'objectiu immediat de l'enderrocament del franquisme. Aquests punts de coincidència són els següents:

1. La consecució de l'Amnistia general pels presos i els exiliats polítics.
2. L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertat de reunió, d'expressió, d'associació —inclosa la sindical—, de manifestació i dret de vaga, que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.
3. El restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.
4. La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.

Com a objectius immediats, fem una crida a tot el poble català —i considerem catalans tots els qui viuen i treballen a Catalunya— perquè incorpori la perspectiva global del canvi democràtic a cada una de les seves lluites concretes, i perquè intensifiqui l'esforç per a una ràpida obtenció de:

- a. La unitat d'acció de totes les forces democràtiques.
- b. La solidaritat en la lluita en favor dels represaliats.
- c. L'acabament de la repressió i la consecució de l'amnistia.

Per tal de vetllar per l'aplicació dels acords de l'Assemblea, és elegida una **Comissió Permanent**, la qual impulsarà totes les iniciatives útils per a aconseguir la mobilització popular, fomentant accions unitàries i prepararà una nova sessió de la Assemblea de Catalunya, més àmplia i més representativa.

Catalunya, novembre de 1971.

Editat pel Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya.

ASAMBLEA

de CATALUÑA

DECLARACION DE LA PRIMERA SESION

Representantes de prácticamente todo cuanto anhela hoy acabar con el régimen de dictadura, procedentes de cerca de cuarenta localidades de los diversos puntos del país, se han reunido en la capital catalana en ASAMBLEA DE CATALUNA.

La Comissió Coordinadora de las Forces Polítiques de Catalunya, Partit Socialista

d'Alliberament Nacional, Partit Obrer Revolucionari, Sección Catalana del Partido Socialista Obrero Español, las Comisiones Obreras de Cataluña, las Comisiones Campesinas, la U.G.T. y otras organizaciones, los estudiantes de las Facultades de las Universidades Central y Autónoma y profesorado, la Asamblea Permanente d'Intel.lect-

tuals, abogados, médicos, arquitectos y otros profesionales, representantes de ambientes cristianos, personalidades del arte, las letras y la cultura, se hallaban presentes en el importante acontecimiento nacional y, después de cinco horas de deliberaciones hacían público el siguiente documento :

Nosotros, catalanes de diferentes tendencias pertenecientes y no pertenecientes a organizaciones políticas, de diversos sectores de la población, obreros, campesinos, estudiantes, intelectuales, profesionales y ciudadanos en general, de Barcelona y de comarcas, reunidos en Asamblea, aún siendo conscientes de que las actuales circunstancias dificultan el agotar las posibilidades de representación, formulamos la presente Declaración :

La actual crisis del régimen, de la cual el proceso de Burgos fue una manifestación sobresaliente, la progresiva toma de conciencia y la movilización de las clases populares, y la necesidad de oponernos firmemente a la maniobra continuista de instaurar a Juan Carlos, como sucesor del dictador, a título de rey, exigen la adopción unitaria de una alternativa democrática basada en los puntos mínimos aceptables por las fuerzas y sectores representados en la Asamblea, algunos de los cuales tienen objetivos divergentes a largo plazo pero que coinciden en el objetivo inmediato de derribar al franquismo. Estos puntos de coincidencia son los siguientes :

1. La consecución de la amnistía general para los presos y exiliados políticos.
2. El ejercicio de las libertades democráticas fundamentales : libertad de reunión, de expresión, de asociación —incluida la sindical—, de manifestación y derecho de huelga, que garanticen el acceso efectivo del pueblo al poder económico y político.
3. El restablecimiento provisional de las instituciones y de los principios configurados en el Estatuto de 1932, como expresión concreta de estas libertades en Cataluña y como vía para llegar al ejercicio pleno del derecho de autodeterminación.
4. La coordinación de la acción de todos los pueblos peninsulares en la lucha democrática.

Como objetivos inmediatos, hacemos un llamamiento a todo el pueblo catalán —y consideramos catalanes a todos los que viven y trabajan en Cataluña— para que incorporen la perspectiva global del cambio democrático a cada una de sus luchas concretas, y para que intensifiquen esfuerzos para una rápida obtención de :

- a. La unidad de acción de todas las fuerzas democráticas.
- b. La solidaridad en la lucha a favor de los represaliados.
- c. El fin de la represión y la consecución de la amnistía.

Con el fin de velar por la aplicación de los acuerdos de la Asamblea, se elige una COMISION PERMANENTE, la cual impulsará todas las iniciativas útiles para conseguir la movilización popular, fomentará acciones unitarias y preparará una nueva sesión de la Asamblea de Cataluña, más amplia y más representativa.

Cataluña, noviembre de 1971.

Editado por el Comité Ejecutivo del P.S.U. de Cataluña.

S.E.A.T. VENCERA!

de França, d'Itàlia, de la Federació Sindical Mundial, de la C.I.S.L., d'empreses i seccions sindicals locals, condemnen la repressió dictatorial i fan arribar ajuda econòmica.

L'acció en curs, més enllà de les reivindicacions d'empresa, és ja una gran lluita contra la dictadura, i així ho subratllen les consignes de lluita dels treballadors de la S.E.A.T. : « Llibertat immediata de tots els detinguts ! »

No als tribunals militars ! Que siguin castigats els qui ordenen disparar contra els treballadors !... »

« Assemblea Obrera », l'òrgan dels treballadors de la S.E.A.T. el 25 d'octubre, encapçalant les exigències reivindicatives, econòmiques i solidàries, per les quals s'ha anat a la vaga.

EL 29 D'OCTUBRE EN EL CAMI DE LA VAGA GENERAL

El 15 d'octubre la X Assemblea General de Comissions Obreres de Catalunya cridava a « ... estendre i impulsar les lluites obreres actuals, elevar el seu contingut, forjar la més ampla unitat dels treballadors i avançar amb resolució cap a la vaga general... ».

La vaga general, afegia l'Assemblea de Comissions Obreres de Catalunya : « ... pot ser possible en un curt període de temps. Apareix avui ja com una perspectiva immediata, com una exigència que pot realitzar-se... ».

El camí dels esdeveniments i el gran atur coordinat del 29 d'octubre confirmen aquesta apreciació.

Fent-se ressó de l'ambient general i de les lluites en curs, la Permanent de les Comissions Obreres de Catalunya llença el dia 25 la consigna d'atur general pel 29 d'octubre, en solidaritat amb S.E.A.T. i per les pròpies reivindicacions de cada lloc.

El Comitè Executiu del P.S.U.C., el Comitè de Barcelona i nombroses organitzacions locals del Partit fan seva immediatament la crida de les Comissions Obreres. Comissions Obreres locals i comarcals, d'empresa, de barri, multipliquen les assemblees i reunions, passen a organitzar l'atur generalitzat en la pràctica. Desenes de mils de fulls corren de mà en mà, circulen als centres industrials. Delegacions de treballadors visiten els moviments de masses i personalitats, recaben el recolzament d'uns i altres.

La Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya, el Partit Socialista d'Alliberament Nacional, Bandera Roja, el Front, el Partit Obrer Revolucionari, la Lliga Comunista Revolucionària, el Comitè Comarcal de la U.G.T., els metges de l'Hospital de Sant Pau, expliciten públicament llur solidaritat amb el movimiento obrer, amb les reivindicacions de la S.E.A.T., condemnen l'agressió repressiva.

En quatre dies escassos és organitzada la gran acció a les fàbriques, a les obres, als barris.

El balanç provisional que el mateix dia 1 de novembre publicava la Permanent de les Comissions Obreres de Catalunya i que publiquem íntegrament en aquest mateix número de treball resumeix sucintament, amb un primer recompte d'accions, la gran capacitat de mobilització que ha adquirit ja el moviment obrer de Catalunya. Són moltes més les accions que s'han produït segons indiquen les informacions que van completant el balanç de la jornada : Unes cent cinquanta empreses a les principals localitats industrials de Catalunya, més de 75 000 treballadors ; manifestacions de carrer a nombroses localitats, enfrontaments amb la policia quan aquesta ha agredit els manifestants.

Les principals poblacions de la zona industrial que rodeja Barcelona i Barcelona mateixa, mobilitzades amb una combativitat digna d'esment, han fet del 29 d'octubre una etapa destacada del camí de la vaga general a Catalunya.

Comunicat de les Comissions Obreres de Catalunya

Important èxit de la jornada d'atur concertat del divendres 29 d'octubre. Més de 120 empreses del Metall, Tèxtil, Construcció Vidre i Ceràmica, Químiques, etc., han anat a l'atur secundant la crida de la Comissió Permanent de les Comissions Obreres de Catalunya en solidaritat amb la S.E.A.T., per l'immediat augment dels salaris, per la readmissió dels acomiadats, per la llibertat dels detinguts i empresonats, per l'Amnistia general per als presos i exiliats polítics, contra la dictadura, per la llibertat i la democràcia.

La Comissió Permanent de les Comissions Obreres de Catalunya valora altament el combat lliurat pels treballadors, en el qual han participat desenes de milers de Barcelona i la seva zona industrial, dut a terme enmig dels trets i les detencions practicades que confirmen una vegada més el caràcter repressiu de la dictadura. Aquests combats donen un nou relleu a la lluita per la liquidació del règim franquista. L'avanc que preconitzem cap a la vaga general es veu confirmat per les accions del dia 29 i pel desenvolupament de la lluita dels treballadors i de les masses en general.

En aquests moments continuen enlairant la bandera de la lluita els valerosos i combatius obrers de la S.E.A.T., els de la Roca, de Gavà, els de la Papelera del Prat i la magnífica vaga general dels transports urbans de superfície de Barcelona. La Comissió Permanent de les Comissions Obreres de Catalunya saludem la classe obrera, els estudiants, intel·lectuals, a la població que manifesta la seva solidaritat.

Cridem les Comissions Obreres d'empreses, Rams, barriades i localitats, tots els treballadors, a redoblar el combat solidari per la defensa dels seus drets, contra la dictadura i per la llibertat dels pobles d'Espanya. Cridem a reforçar la unitat i a estendre i consolidar l'organització i accelerar la marxa cap a la immediata realització de la vaga general.

Treballadors ! Poble de Catalunya !

Tots al costat dels valerosos lluitadors de S.E.A.T., dels obrers del transport urbà de Barcelona, dels obrers de Roca i Papelera, junt als coratjosos miners d'Astúries, endavant en la lluita per les nostres reivindicacions !

CONTRA LA DICTADURA, PER LA LLIBERTAT I LA DEMOCRACIA

Realitzem vagues, aturs, àmplies assemblees, manifestacions i denúncies, cap a la immediata realització de la vaga general !

Per l'augment immediat dels salaris !

Per la readmissió dels acomiadats !

Per la llibertat dels detinguts i empresonats !

Per l'amnistia general pels presos i exiliats polítics !

Contra la dictadura, per la llibertat i la democràcia !

1 de novembre del 1971.
La Comissió Permanent
de les Comissions Obreres de Catalunya.

La direcció del P.S.U.C. resumirà en un pròxim suplement de « Treball » les principals experiències d'aquesta quinzena de lluites amb l'atur general del 29 d'octubre.

LES VAGUES DELS AUTOBUSOS, DE LA ROCA, DE LA CISPALSA...

Caldria destacar un per un els nombrosos exemples de solidaritat obrera, de combativitat antifranquista, de decisió d'acabar amb la dictadura que s'han donat aquests dies.

I a despit d'un impressionant aparell repressiu posat a peu d'obra per contenir el moviment ; amb poblacions com Tarrassa, Sabadell, Barcelona, Cornellà, Gavà, etc., materialment ocupades per les forces armades « anti-subversió », provistes ostensiblement de tots els estris de combat.

Cal destacar la vaga dels autobusos de Barcelona, l'ocupació de les cotxeres i tallers durant dos dies, la paralyzació dels transports de superfície coincidint i paral·lela amb les lluites de solidaritat amb S.E.A.T. ; cal destacar les accions a la Roca, de Gavà, els cinc mil obrers de la qual continuen en vaga al moment d'escriure això i amb ells els d'altres empreses del Baix Llobregat ; cal destacar la valenta acció de la Cispalsa...

Cal destacar el paper jugat pels propis treballadors de la S.E.A.T., al cap de les manifestacions, dels piquets de vaga, de les delegacions a organismes i personalitats, a la premsa.

El dia 29 ha constituït una gran acció generalitzada que apropa encara més la vaga general. I no estem parlant d'una lluita acabada : el 29 es una etapa en la gran acció per les reivindicacions obreres, contra la repressió, contra la dictadura. La S.E.A.T. ha tornat a recórrer a les sancions, als acomiadaments, a les repressàlies ; les autoritats porten els treballadors davant de Consells de Guerra, davant del T.O.P. ; la brigadilla del Creix deté i tortura els activistes i dirigents obrers : Tot això són motius suplementaris per a prosseguir a nivells encara més alts la lluita. Antonio Ruiz Villalba ha mort de les ferides rebudes ; Carlos Vallejo està a mans de la repressió ; les reivindicacions exigides no han estat satisfetes... A lluitar ! A engruixir cadia dia més les accions de la classe obrera contra el règim de dictadura ! A unir en un sol feix, junt als treballadors i estudiants, els camperols, els professionals, els antifranquistes tots per a que recolzin l'acció que ha posat damunt de la taula la X Reunió General de les Comissions Obreres de Catalunya i la Reunió General de les Comissions Obreres d'Espanya ; A la Vaga general !

A MES REPRESSIO MES SOLIDARITAT !

« ... Un company assassinat, dos ferits greus, 19 als tribunals militars, 9 al T.O.P..., ara uns 120 nous acomiadats... », l'octavilla de les Comissions Obreres de la S.E.A.T., del 2 de novembre, pinta amb els seus vertaders colors la cara d'un règim de lladres i assessins, del govern opusfranquista.

El quadre de la repressió desfermada, continuada, el prossegueix la crida del Comitè de Barcelona del P.S.U.C. del 30 d'octubre : « ... En les darreres accions han sigut detinguts més de 60 treballadors, entre ells l'obrer de la S.E.A.T. Pere GOMEZ RAMOS (que ha sigut molt maltractat), els estudiants Adrià BLANCO LOPEZ, Jordi GARCIA, Leopoldo ESPUNY CARRILLO, el jove Felip JANE, l'obrer de la construcció Josep MORENO, el de la fusta RAMIRO, Maria Angels F. SALA, treballadora d'« Indo » pegada salvatjament... »

Accions de lluita, recollida de diners, protesta de personalitats i d'estaments diversos, concentracions els dies dels judicis, de tots els judicis... Les condicions actuals permeten de fer que aquesta gran batalla, arrelada profundament en les grans experiències acumulades aquests darrers anys, sigui molt més àmpliament unitària; permet d'aixecar un clam general condemnatòri.

Actualitzem cada dia la solidaritat amb els presos polítics. A la « Modelo » de Barcelona n'hi havia 24 abans que comencés aquesta nova onada repressiva contra les lluites d'octubre. Avui són molts més. Entre ells els dirigents obrers JOSEP SALGADO i PEDRO LEON, que fa més d'un any que són empresonats i tenen assenyalat el seu judici per aquest mes de novembre.

Clamem amb tota la nostra força l'exigència de llibertat per als dos lluitadors, per a tots els captius polítics !

**PROU REPRESSIO ! PROU CONDEMNES !
AMNISTIA !**

RADIO ESPANYA INDEPENDENT Estació Pirenenca

De 7 a 7,55 h - 21, 25, 30 i 39 metres
De 14 a 15 h - 17, 19, 21 i 25 metres
De 17 a 0,15 h - 21, 25, 30 i 39 metres

Dilluns i dijous, tarda i vespre,
emissions en català.

DARRERA HORA :

Una primera victòria ! Els jutges han posat en llibertat (amb 10, 15 i 25 000 pesetes de fiança a alguns) els detinguts dels darrers dies acusats per la policia de formar part de piquets de vaga. El jutge militar ha ordenat la llibertat, el divendres dia 5, dels dinou de la S.E.A.T. posats a disposició de l'Autoritat militar.

CATALUNYA A PICASSO

Ens adrecem a Picasso, als seus 90 anys, per a felicitar-lo i per a donar-li gràcies per l'aportació que ha fet al nostre temps.

Per la seva fidelitat a la nostra terra catalana on va entrar en contacte amb la cultura universal que ell havia de contribuir, poderosament, a modificar.

Per haver-nos mostrat noves maneres de veure les coses i enriquit, així, la nostra consciència de la realitat.

Per haver cantat el plaer i la lluita, l'alegria i el dolor, la noblesa de l'home.

Per haver fet irradiar, des de la pintura, l'esclat de la raó. Per haver-nos donat en imatges sensibles l'adhesió a l'autenticitat i la condemna de l'agressió.

Per haver-nos mostrat el rostre agressiu de l'autoritarisme i de la intolerància i la imatge lluminosa de la pau.

Per haver fet sorgir d'aquesta dialèctica una evidència de la justícia.

Per haver bandejat del món de l'art les convencions coercitives i haver contribuït a enfortir, per sobre de tot, l'ideal de llibertat.
25 d'octubre de 1971.

Signen el missatge : Comissió Obrera de la S.E.A.T., Comissió Obrera Nacional de Catalunya, Comissió Obrera Local de Barcelona, Taula Rodona, Comissió de Solidaritat, Assemblea d'Arquitectes Joves, Advocats Demòcrates, Comissió de Cinema, Comissió de Barris, Grup de Metges Demòcrates, Grup Plàstics Homenatge a Picasso, Estampa Popular, Comunitats Cristianes de Base, Assemblea Permanent d'Intel·lectuals, Associació de Dones Democràtiques.

ELS PRESOS POLITICS DE LA « MODELO »

A L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Reproduïm seguidament l'essencial del missatge que els presos polítics de la « Modelo » han fet arribar a l'Assemblea de Catalunya :

« ...Voldríem fer arribar a l'Assemblea de Catalunya el ressò de la nostra protesta per les condicions a les quals estem sotmesos pel règim i el seu fidel servidor Enrique de la Morena. Estem separats en 4 galeries diferents, l'alimentació és pèssima, les condicions sanitàries dolentes i el servei mèdic encara pitjor. Estem enmig d'una corrupció degradant, d'una disciplina gairebé militar, d'un tracte humiliant. Contra aquest sistema repressiu va ésser realitzada la passada primavera una protesta en què varen participar tots els presos polítics en un nombre superior a 60 i que al llarg de 6 dies sostingueren una vaga de fam. La repressió fou dura, amb violència física i reclusió en cel·les de càstig durant 30, 50 i 60 dies.

L'indult « MATESA » ha constituït una befa a la pressió per l'amnistia i no accelera ni pot ni gens el nostre alliberament. L'empresonament preventiu dura mesos i mesos, i en alguns casos un o dos anys i fins dos i mig, i encara no ha estat fixada data pel judici.

Posem la nostra esperança en vosaltres, obrers, estudiants, intel·lectuals, professions liberals, en tots els components de l'Assemblea de Catalunya. Tots plegats exponem d'una Catalunya inquieta i que sabreu plantejar d'una manera convincent a les àmplies masses l'exigència d'una amnistia general.

En les lluites polítiques que han sostingut els pobles de l'estat espanyol, l'exigència

d'una amnistia ha estat sempre, a més d'una reivindicació justa, un poderós element mobilitzador. Una amnistia que doni la llibertat als empresonats, que esborri la condemna del delictes, que permeti el retorn dels exiliats que elimini els processos les sancions i les repressàlies. Una amnistia que alliberi energies reprimides. La necessitat de conquerir-la exercirà una poderosa influència sobre els més nobles sentiments de l'home que aspira a la llibertat.

Avui, la lluita per la llibertat del nostre poble, és la lluita contra la dictadura franquista i contra els seus intents de continuïtat en la figura borbònica de Juan Carlos.

Cal plantejar resoltament l'exigència que sigui donada la paraula al poble, i si aquesta exigència es presentada i sostinguda per un nucli divers però unit, desenrotllarà el potencial combatiu del poble català i de tots els altres pobles de l'estat espanyol, els quals anhelen un camí de llibertat, d'independència i de progrés.

Vibrem amb vosaltres en aquestes hores d'esperança.

**VISCA CATALUNYA LLUIRE !
PER L'AMNISTIA GENERAL !
VISCA LA REPUBLICA !**

Presó d'homes de Barcelona (« Model »), octubre 1971.
Els presos polítics que s'identifiquen amb l'A. de C.

CINQUANTA - QUATRE ANYS

1917 - 1971

En ple combat per les llibertats democràtiques, pel socialisme, els comunistes de Catalunya llencem el nostre crit fraternal de

VISCA LA REVOLUCIO D'OCTUBRE !

LA CLASSE OBRERA AL CAPDAVANT DEL COMBAT PER LA LLIBERTAT

Declaració del Comitè Executiu de P. S. U. de Catalunya

En el curs dels dos darrers mesos s'estan produint a Catalunya grans lluites proletàries i de masses en les quals han intervingut els destacaments principals de la classe obrera a **S.E.A.T., Transports Urbans de Barcelona i Roca de Gavà**, amb el suport de desenes de milers de treballadors del metall, el tèxtil i la construcció, dels miners de Balsareny, dels treballadors de diferents rams de la producció, els quals, tot expressant la seva solidaritat amb els lluitadors d'avantguarda, defensen les seves pròpies reivindicacions.

Després de les importants accions de l'estiu, van produir-se, durant el mes de setembre i la primera quinzena d'octubre, moltes lluites obreres, entre les quals destaquen els aturs de **S.E.A.T., la vaga victoriosa dels Transports Urbans del dia 17 de setembre i els aturs en empreses importants del metall com Pegaso, Cispalsa, Hispano Olivetti, Iberia Radio, a algunes obres d'Huarte i Dragados, a diverses fàbriques tèxtils, a Excel, Ignis i a d'altres empreses de diferents rams. Els fanalers de Barcelona van començar les seves espectaculars accions de protesta en defensa de les seves reivindicacions. Al Baix Llobregat es multipliquen les importants accions de masses contra la incúria governamental amb motiu de les catastròfiques inundacions esdevingudes darrerament i esclaten diverses lluites a **Siemens, Tuperin, Forsa, Wamba, Pirelli** i altres empreses, mentre comencen a celebrar-se les primeres assemblees obreres a la **Roca**, preludi del que havia d'ésser després una de les més grans vagues d'aquesta zona. A Terrassa diverses fàbriques participen a les accions reivindicatives, i a Sabadell, després de l'important atur al ram de la construcció del mes d'agost, es produeixen les grans lluites de l'**Autònoma de Bellaterra** i el **Polígon Badia**. A d'al-**

tres comarques de Catalunya es produeixen també accions obreres, com ara les de **Valentine, Fomento de Obras, Lemmerz, Ca'n Serra, Nervión, Brycsa, Gassol**, etc.

La ocupació de la factoria **S.E.A.T.** el 18 d'octubre pels treballadors; la dura batalla sostinguda amb un heroisme admirable durant tretze hores contra els brutals atacs de les forces repressives, que pretenien de desallotjar-los-en, i en el curs de la qual foren ferits per trets de bala diversos obrers, entre els quals **Antonio Ruiz Villalba**, que moria l'1 de novembre, assassinat pel govern franco-opusdeista; l'extraordinari eco assolit per aquesta gran batalla de classe, a Barcelona, a Catalunya, a tot Espanya, i, fins i tot, més enllà de les nostres fronteres; tot això fa que sigui la **lluita obrera més important lliurada en una fàbrica sota la tirania franquista**.

Responent a la crida vibrant dirigida per les **Comissions Obreres de S.E.A.T.** el 19 d'octubre a la classe obrera i a tot el poble barceloní, a totes les forces polítiques i socials de Catalunya i d'Espanya, a la classe obrera internacional, es produeix un moviment immediat de solidaritat proletària, contra la violència patronal i governamental, en defensa dels coratjosos lluitadors d'aquest bastió obrer que és la **S.E.A.T.** En el curs dels dies següents es succeeixen els aturs, assemblees massives en les quals es llegeix i es recolza la crida dels obrers de la **S.E.A.T.**, minuts de silenci, manifestacions i d'altres formes d'acció; hi participen unes 80 empreses de Barcelona i el seu cinturó industrial, entre les quals figuren **Pegaso, Cispalsa, Hispano Olivetti, Maquinista, S.I.E.M.E.N.S., Tornilleria Mata, La Seda, La Papelera, Autònoma de Bellaterra, Fenwick**, etc.

El dia 22 es produeix un atur coordinat de 12 empreses al Baix Llobregat. El dia 23 hi ha una important manifestació de masses a la Plaça de Catalunya, i en els mateixos dies es fan manifestacions a d'altres llocs.

La Comissió Permanent de les Comissions Obreres de Catalunya, avaluant amb encert l'auge creixent de les lluites obreres i populars en marxa cap a la **vaga general**, la necessitat de coordinar-les i elevar-ne el contingut polític, de plantejar per tot arreu les justes reivindicacions dels treballadors, cridà el dia 25 a un atur generalitzat pel dia 29 d'octubre, en solidaritat amb els obrers de la **S.E.A.T.**, per l'augment immediat dels salaris, per la readmissió de tots els acomiadats, per la llibertat dels detinguts i empresonats, per l'Amnistia General per als presos i exiliats polítics, **cap a la vaga general, contra la dictadura, per la llibertat i la democràcia**.

Cridava també la població a manifestar-se a cada localitat per les mateixes exigències. Aquesta crida de les Comissions Obreres va tenir el suport, des del primer moment, de la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya i de tots els grups polítics i socials de l'oposició. Van ser nombrosos els documents públics de suport sorgits dels sectors més diversos. L'atur general, de tan clara significació política, fou seguit en unes 130 empreses amb més de 80.000 treballadors dels principals centres industrials de Catalunya. Milers de persones van participar a les manifestacions que van tenir lloc aquell dia a Barcelona i a d'altres llocs. Durant els quatre dies escassos de preparació d'aquest atur generalitzat es van posar en tensió les energies i la capacitat dirigent d'una extensa i combativa avantguarda obrera recolzada pels

estudiants en primer lloc, i per amplis sectors ciutadans. Malgrat les insuficiències en la preparació i les vacil·lacions que es van produir en algunes de les grans empreses metal·lúrgiques i de la construcció, principalment a Barcelona, sense les quals l'èxit de l'atur generalitzat hagués pogut ser encara més contundent, val a dir que aquesta acció ha constituït, pel seu abast i per la seva significació política, « una batalla de classe sense precedents contra la repressió patronal i governamental, contra els acomiadaments, per les reivindicacions dels treballadors, contra la dictadura, per la llibertat i la democràcia », com es diu en el **Comunicat** de les Comissions Obreres de Catalunya.

La participació dels treballadors del transport urbà barceloní en l'atur general del dia 29 i la continuació de la seva magnífica vaga els dies 30 i 31 d'octubre i 1 de novembre, van produir un impacte profund sobre tota la població barcelonina en mostrar amb el seu exemple la possibilitat de les accions generalitzades, de la **vaga general política**; en la realització d'aquesta, els transports, **R.E.N.F.E., els Autobusos** i al **Metro**, constitueixen una peça fonamental.

La vaga dels treballadors de la **Roca de Gavà**, que es va iniciar el 25 d'octubre i s'ha mantingut enfront de les pressions tremendes de la patronal i de les autoritats franquistes al seu servei, les lluites dels miners de Balsareny, dels treballadors de la **New-Pool (Domar)**, de l'**Aiscondel**, els aturs que s'estan fent aquests dies en algunes empreses del tèxtil barceloní, la continuïtat de la tensió a la pròpia **S.E.A.T.**, al Transport Urbà i a les principals empreses catalanes, proven que la classe obrera segueix avançant amb pas ferm pel camí de la **vaga general** a Catalunya. La lluita obrera va mobilitant el conjunt de la població catalana d'una manera o d'una altra, incorporant extensos sectors socials a la lluita per la democràcia, i propiciant i empenyent la unitat antifranquista. La classe obrera juga així, cada dia amb més força, el seu paper motor i dirigent, hegemònic, en la lluita per les transformacions polítiques i socials, en la lluita per les llibertats democràtiques i nacionals, en la marxa cap al socialisme.

treball

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

SUPLEMENT AL N° 335

Novembre 1971

Preu 5 pts.

LA I SESSIO DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Al caliu d'aquestes potents accions de la classe obrera, dels estudiants i professionals, d'amplis sectors ciutadans pels seus drets i contra la violència repressiva, per la llibertat, s'han fet passos d'una gran significació vers la unitat democràtica i antifranquista. Durant els primers dies de novembre ha tingut lloc la 1a sessió de l'Assemblea de Catalunya, que ha reunit uns 300 representants d'organitzacions polítiques i sectors socials de Barcelona i d'altres nombrosos llocs de Catalunya, eludint la vigilància repressiva i mostrant l'aïllament i la incapacitat del règim. Aquesta Assemblea Nacional, d'innegable representativitat, ha expressat el sentiment del nostre poble elaborant un acord mínim que propicia la unitat més àmplia en la lluita per enderrocar el franquisme i realitzar el canvi democràtic que « garanteixi l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític ». Els punts d'aquest acord, que el nostre P.S.U.C. ha aprovat plenament, són :

- 1) La consecució de l'Amnistia general pels presos i exiliats polítics.
- 2) L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals : llibertat de reunió, d'expressió, d'associació —inclosa la sindical—, de manifestació i dret de vaga, que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.
- 3) El restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.
- 4) La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.

Com a objectius immediats, fem una crida a tot el poble català —i considerem catalans tots els qui viuen i treballen a Catalunya— perquè incorpori la perspectiva global del canvi democràtic a cada una de les seves lluites concretes, i perquè intensifiqui l'esforç per una ràpida obtenció de :

- a) La unitat d'acció de totes les forces democràtiques.
- b) La solidaritat en la lluita en favor dels repressaliats.
- c) L'acabament de la repressió i la consecució de l'Amnistia.

La celebració de la 1a sessió de l'Assemblea de Catalunya, el comunicat fet públic en la conferència de premsa reunida la mateixa nit, han tingut un eco

extraordinari no sols a Catalunya, sinó a tot Espanya i a l'estranger. Les seves conclusions s'ofereixen com la base d'entesa i convergència més amplis, que, una vegada s'hagin estès a noves forces i a nous sectors polítics i socials i s'hagin convertit en formes unitàries d'acció entre les masses populars, facilitaran i potenciaran la lluita

d'aquestes i la seva eficàcia, multiplicant al mateix temps els seus suports. La consolidació i l'enfortiment de la **Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya**, el desenrotllament de les formes unitàries prèvies a la primera sessió celebrada, l'aparició de moltes noves assemblees de base a totes les localitats i barriades, centres de

treball i estudi, pertot arreu, la més àmplia difusió organitzada del **Comunicat**, aniran configurant i erigint la veritable legalitat del poder democràtic, determinant la il·legalitat i el caràcter antinacional del règim de dictadura i del seu pretès continuïsm amb Juan Carlos.

..

LA DICTADURA S'ESGOTA NO A JUAN CARLOS !

Aquest període breu però molt intens de lluites i noves experiències per al moviment obrer i popular, per a les forces de l'oposició democràtica de Catalunya, confirmen les previsions fetes pel nostre Comitè Central en la seva declaració del setembre passat. Allà s'hi examinava la poderosa empenta de les accions de la classe obrera, dels estudiants i professionals, de les àmplies masses, en la Jornada per l'Amnistia del 3 de novembre de l'any passat, durant la lluita contra el Consell de Guerra de Burgos, per la superació del període repressiu posterior que mantingué suspès durant sis mesos l'article 18 del Fuero de los Españoles ; i s'hi reafirmava que : « les forces populars, democràtiques i nacionals són ja avui, si prenen consciència de la seva capacitat i concerten la seva acció, més fortes que la caduca dictadura ». I apuntant a les perspectives polítiques, s'hi deia : « Estem davant d'esdeveniments que poden ser transcendents per a Catalunya, per a Espanya, i la resolució dels quals serà tant més favorable als interessos del poble com més poderós sigui el desenrotllament de la lluita i més àmplia la unitat democràtica. »

L'incomplet resum inicial d'allò que han estat aquestes darreres setmanes de lluita i acció política a Catalunya, confirma la justesa dels nostres plantejaments. A més a més, aquest avenç de la lluita i de la unitat democràtica s'ha produït en una o altra mesura als llocs fonamentals d'Espanya. Durant un mes i mig llarg els miners asturians han mantingut la seva grandiosa vaga, amb el suport del conjunt de la població, inclosos amplis sectors dels professionals, intel·lectuals i estudiants, d'un important sector dels comerciants, dels sacerdots. Els metal·lúrgics, els silicòtics i jubilats realitzen importants lluites. Centenars de milers de treballadors s'han mobilitzat en els darrers mesos amb gran combativitat a Madrid (vaga de la construcció i contra l'assassinat de l'obrer Pedro Patiño), a León, Navarra, Biscaia, Canàries, Galí-

cia, Sevilla, Córdoba, Granada i d'altres llocs. Els metges, tècnics, enginyers, ensenyants, periodistes, personal del C.S.I.C., etc., han mantingut importants accions, moltes d'elles coordinades a nivell de tot Espanya. Els estudiants continuen la seva lluita ininterrompuda contra la ocupació policia de la Universitat, trobant cada dia un més gran suport entre catedràtics i professors no numeraris, que realitzen les seves pròpies lluites i accions. La unitat de tota la oposició antifranquista ha fet progressos sensibles dins de la seva natural complexitat.

Mentrestant la dictadura s'esgota i es descomposa, es tanca en l'immobilisme més absolut i accentua el seu aïllament i la seva feblesa. El fracàs rotund de les eleccions a procuradors, la impossibilitat de donar associacions polítiques a forces que són seves, el seu temor i la seva ira contra gent que encara ahir estava al seu costat —no solament els carlistes, que ja estan decididament a la oposició—, l'enfrontament amb l'Església, incloses la major part de les jerarquies (en particular després de l'Assemblea de Bisbes i Sacerdots), posen encara més en relleu que l'única resposta del govern franco-opusdeista al desenrotllament de la lluita democràtica és la repressió, estesa cada dia a nous sectors polítics i socials, i per aquesta mateixa raó molt més perillosa per a ell pel fet de crear nous enemics al seu règim, sense que aconseguixi, a més a més, paraitzar les accions, que es multipliquen i creixen en combativitat i massivitat. Els « actes polítics » del règim en aquest període reflecteixen la seva nostàlgia del passat, el seu mortal allunyament de l'Espanya real. L'homenatge « porque sí » a Franco a la Plaça d'Oriente, que pretenia ser una manifestació de força, va quedar reduït a una caricatura de la seva feblesa, de la seva manca de pervindre. Els temors que va expressar en el seu discurs d'aquell dia el « Caudillo » sobre « l'enemic que no ha desapa- regut i continua amenaçant... », s'han repetit amb una més granangoixa a la recent reunió del

Consejo Nacional del Movimiento en boca del mateix Franco i de Fernández Cuesta, obsessiónat per « les traïcions », « els compromisos tèrbols », « els que pensen en un canvi de 180° del règim », etc. Licinio de la Fuente, referint-se als propis rengs del règim deia que : « els qui enfronten Govern i Moviment posen en perill l'existència del règim ». L'Opus, utilitzant els ressorts del poder, liquida l'afer Matesa i allibera els ministres lladres i els seus còmplices, car aquesta ha estat la finalitat essencial de l'indult, qualificat per la premsa capitalista europea de « desafiament a l'opinió espanyola i internacional ». I aquest ha estat el seu principal èxit, perquè la repressió que va aplicant —Antonio Ruiz Villalba ha estat el vuitè obrer assassinat per aquest govern en dos anys—, l'aprovació de noves lleis repressives, com les modificacions introduïdes en la Llei d'Ordre Públic, els Consells de Guerra, els judicis constants del T.O.P. i ara les multes i la presó governativa per als treballadors i demòcrates, li han arrencat la careta « aperturista » i « liberalitzen » amb la qual va intentar de presentar-se davant el país i davant el món.

El seu desprestigi s'ha accentuat amb el fracàs dels seus plans econòmics, degut a la situació de crisi a la qual ha dut l'economia del país. La burgesia, i fins i tot sectors de l'oligarquia, expressen la seva manca de confiança en el futur del règim, en la gestió del Govern, i es neguen a invertir. La classe obrera i les masses populars, els professionals i amplis sectors intermitjos, pateixen la pujada creixent de preus i veuen disminuir greument el seu nivell de vida. Fins i tot portaveus autoritzats del capitalisme europeu indiquen al govern franco-opusdeista que el camí de la repressió com a sola resposta a l'exigència nacional de llibertat i d'un millor nivell de vida és un carreró sense sortida que pot tenir conseqüències fatals no sols per al règim, sinó per al sistema.

→

Tota la política de l'Opus tendeix a assegurar-se el poder per seguir saquejant el país en benefici de la gran banca i de les empreses monopolistes, en particular del sector representat per ell; amb aquesta finalitat, intenta de garantir la continuïtat de la dictadura de Franco a través de la Monarquia del Movimiento amb Juan Carlos. Però

els darrers esdeveniments, des de la concentració de la Plaça d'Orient, posen de manifest la dificultat d'aquesta maniobra, el seu desgastament i el seu ràpid desprestigi, doncs Juan Carlos suscita cada dia una més gran repulsa i desconfiança, no sols entre el poble, que sempre l'ha ridiculitzat i rebutjat, sinó també entre grups que podien haver

constituït el seu suport; aquest corrent apareix fins i tot entre els caps de l'Exèrcit. Aquesta situació precària de la dictadura i la seva prolongació monàrquica s'accentua i sofreix un cop seriós amb l'avenç de l'alternativa democràtica, amb la realització de la 1a sessió de l'Assemblea de Catalunya, que anticipa les formes que estan madurant

en el conjunt dels pobles d'Espanya per a donar naixença a un poder democràtic, a un **Govern provisional** d'àmplia coalició que promulgui l'amnistia, restableixi les llibertats i convoqui eleccions a Corts Constituents per tal que els espanyols decideixin lliurement els seus destins.

..

NOVES EXPERIÈNCIES DE LLUITA

Les experiències principals de la lluita de la classe obrera i de les masses en aquest darrer període han de ser estudiades detingudament, en particular pel que fa als seus aspectes nous, per tal de generalitzar-les i armar amb elles els treballadors i el poble en la marxa decidida cap a la **vaga general política** i la **vaga nacional**, per la liquidació de la dictadura franquista i de l'intent continuïsta de Juan Carlos, per a imposar amb l'acció popular i de masses l'alternativa democràtica.

El primer ensenyament, sens dubte, és el caràcter polític obert de les lluites obreres, la seva decisió de liquidar la dictadura franquista; és que la consciència política i el grau de combativitat dels treballadors en el seu conjunt és molt elevat, molt més del que pot manifestar-se en un examen superficial, limitat exclusivament a les qüestions d'organització (sense que calgui menysprear el gran valor d'aquestes qüestions), limitat al recompte de les possibilitats directes que es tenen a ma, etc. Tota la lluita dels treballadors de **S.E.A.T.**, en particular la grandiosa acció del 18 d'octubre, amb l'ocupació de la fàbrica durant 13 hores enfrontant-se decididament a la repressió desencadenada contra ells i celebrant en el curs de l'ocupació les seves assemblees massives (una de les quals va reunir 8.000 obrers) prova que **les energies, la consciència i combativitat de la classe obrera, del poble, només pot evidenciar-se plenament en l'acció mateixa**, en el combat unitari orientat com cal, en defensa de les seves reivindicacions econòmiques i polítiques. Això s'ha posat també en relleu en la vaga i ocupació dels tallers als **Transports** barcelonins i a la **Roca** de Gavà, considerades com dues empreses difícils de mobilitzar, en les quals durant molts anys no hi hagut cap acció important de lluita i sobre les quals s'acumulaven dificultats addicionals com les pressions de les autoritats, que arriben fins a la militarització d'una part del personal dels **Transports Urbans**. En totes dues lluites, s'ha posat de relleu com el conjunt de la classe obrera aprèn en les lluites de tota la classe, com n'assimila les experiències principals i s'arma amb

aquestes experiències. No hi ha cap dubte que això és vàlid no sols per a les dues empreses esmentades, sinó per a la majoria de les grans fàbriques del metall, tèxtil, construcció, arts gràfiques, químiques, Renfe, banca, electricitat i gas, aigua, metro, transports suburbans i grans magatzems, per a les empreses que són decisives en la preparació i realització de la **vaga general**.

Una altra gran experiència és l'amplària aconseguida per la solidaritat econòmica i de lluita. Els treballadors comprenen cada vegada millor que cap lluita no és un fet aïllat, relacionat només amb uns problemes específics propis, sinó que cada acció, cada vaga, cada combat obrer forma part del combat de tots els treballadors, s'hi integra. Avui, com més dura és la lluita que duu un destacament proletari, com més clar és el seu caràcter de lluita per la llibertat, més suport troba. Aquesta és una constatació dels treballadors de la **S.E.A.T.**, que s'han sentit en tot moment sostinguts i recolzats pels seus companys de classe, per totes les forces polítiques democràtiques i revolucionàries, pel moviment obrer internacional. En el Butlletí nº 5 de solidaritat amb els acomiadats i sancionats de la **S.E.A.T.**, es dona la xifra de 966.118 pts. recollides des de juny fins al 7 de novembre. Els treballadors de la **Roca** han recollit en 10 dies 300.000 pts. de solidaritat. Es també eloqüent la tremenda força i determinació amb les quals la classe obrera defensa avui els seus dirigents, lluitant per la seva readmissió quan són acomiadats, i fins i tot aconseguint en algunes ocasions el seu alliberament quan són detinguts, amb la consciència que aquesta és una gran batalla política de classe. El fet que a la **S.E.A.T.**, després de l'ocupació del 18 d'octubre i de la vaga de 15 dies, amb un obrer assassinat i alguns altres ferits de bala, **no hi hagi hagut cap acomiadat, representa una victòria extraordinària!** Aquesta és també l'exigència dels treballadors de la **Roca**, de tota la classe obrera. Ni un sol acomiadat!

Avui és indispensable per als dirigents obrers, per a tots els

dirigents polítics de l'oposició, tenir clara aquesta visió de l'estat real de consciència i d'ànim dels treballadors, **tenir confiança en la classe obrera i en les masses**, saber trobar les formes perquè es manifesti el seu desig profund de millorar les seves condicions de vida, d'acabar amb la dictadura i conquistar la llibertat. En poc temps els canvis polítics han estat molt grans en aquest ordre de coses, i els dirigents, els treballadors d'avantguarda, i els comunistes entre ells, corren el perill de seguir mirant cap enrera, de medir les coses com es medien fa només alguns mesos, aferrant-se a formes d'actuació i a un estil de treball que ja no són vàlids per al moment present, sense comprendre què hi ha de nou, què està al dia.

Els acomiadats de la **S.E.A.T.** han donat un exemple d'intel·ligència i audàcia en el comportament dirigent: han sabut superar el propòsit de l'empresa d'arrencar-los de la seva arrel a la fàbrica, i han seguit actuant com a dirigents relacionant-se de mil maneres amb els treballadors, recolzant-s'hi, fins a convertir-se en l'espurna que va originar la gran acció del 18 d'octubre i el combat que la va prolongar en els 15 dies de vaga; avui encara segueixen treballant en l'organització de les forces obreres i la projecció de la seva lluita. Aquesta comprensió i audàcia va mancar a certs dirigents d'algunes empreses principals del metall i d'altres rams de la producció que, sobre tot a Barcelona, van vacillar a encapçalar l'atur general del dia 29 a les seves empreses, creient que « era precipitat » o « massa polític », quan les accions de la setmana precedent havien provat que existien les condicions necessàries per a proposar decididament la participació en l'atur.

Una experiència ja coneguda, però que s'ha confirmat plenament en aquesta ocasió, l'ha constituïda l'enorme importància de les assemblees obreres, de la més àmplia discussió dels problemes amb tots els treballadors, en la democràcia directa, de la presa col·lectiva dels

acords; i ha estat provat que en les grans assemblees mai no disminueix la decisió de lluita ni el seu abast polític, ans al contrari, s'afirmen i es consoliden. Hem d'esforçar-nos en avaluar correctament la significació que han tingut els centenars d'assemblees obreres celebrades durant aquestes setmanes, on els treballadors han sentit i comprovat la seva força unida, la capacitat de la seva classe. Això es manifestarà en les pròximes lluites.

Una altra gran experiència ha estat, particularment en la lluita de la **S.E.A.T.**, la manera d'abordar el problema de l'enfrontament amb les forces repressives. En aquesta ocasió, els treballadors, al mateix temps que manifestaven una decisió més gran que mai en la defensa quan han estat injustament atacats per l'aparell repressiu del règim —amb l'ús de bombes lacrimògenes, càrregues de caballeria i dels grisos a peu, i amb l'utilització d'armes de foc fins a provocar ferides en diversos obrers i l'assassinat de **Ruiz Villalba**—, han mantingut en tot moment un comportament polític dirigent, influïnt sobre les forces de l'ordre públic, cridant-les a no obeir les ordres repressives de les autoritats franquistes, a no enfrontar-se amb els obrers. Aquesta és una altra prova de l'elevat nivell de la consciència política dels treballadors, de la seva decisió d'acabar amb la dictadura i conquistar la democràcia. Només qui de veritat es preocupa per canviar el poder, per acabar amb la dictadura, s'esforça per separar l'Exèrcit i les Forces Armades del règim franquista, per situar-les al costat del poble, per neutralitzar-les. Els qui criden al xoc frontal amb elles cometem un error greu i renunciem al necessari treball polític per apartar-les de la dictadura. Sabem que l'esforç dels treballadors de **S.E.A.T.**, **Transports**, **Roca**, i d'altres empreses, i que el document de les Comissions Obreres de Barcelona dirigit a la policia armada han tingut un gran eco entre els seus membres, i que també n'ha tingut la crida de les Comissions de Polícies Armats als seus companys.

→

Una altra experiència interessant d'aquests dies ha estat el paper jugat pels treballadors de la S.E.A.T., de la Roca i d'altres empreses en la mobilització al carrer, a les barriades obreres, realitzant mítings i assemblees de masses per a explicar la seva lluita, buscant i trobant el suport de la població. No hi ha dubte que en la realització de la vaga general, per tal d'acon-

seguir la paralització de les empreses no incorporades inicialment a la vaga, i per a afegir-hi l'acció de les masses populars, la presència dels destacaments de centenars de treballadors de les principals fàbriques en vaga és decisiva, i els obrers d'avantguarda n'han de ser conscients.

Moltes altres experiències

**

EN EL CAMI DE LA VAGA GENERAL

En la perspectiva immediata cobra una significació particular la resposta massiva de protesta contra l'assassinat d'Antonio Ruiz Villalba. No hauria d'haver-hi cap empresa, cap barriada, cap centre de treball o d'estudi, cap organització social, que deixés de pronunciar-se obertament contra el crim, discutint i signant el document de les Comissions Obreres, adoptant d'altres formes d'acció, les que en cada cas es considerin convenients. Caldria elevar una gran protesta contra la detenció de Carlos Vallejo, el jove obrer de S.E.A.T. S'ha de continuar desenvolupant la solidaritat econòmica amb els acomiadats i sancionats i cal lluitar per la seva readmissió. La creació de comissions d'acomiadats que coordinin l'acció múltiple d'aquests, que ja està en marxa, ha de rebre suport i impuls pertot arreu.

També les comissions d'aturats poden ser —i ho han de ser— un instrument valuós de lluita i de defensa allà on existeixi aquest problema.

Cal incorporar a aquesta protesta tots els sectors socials, totes les forces polítiques i personalitats. La ira i el temor del Govern franquista davant la notícia de la celebració de l'Assemblea de Catalunya, expressada en l'editorial de « Nuevo Diario » del dia 9 d'aquest mes, va dur la Brigada Político-Social, sota la pressió directa de Santiago de Cruylles, Subsecretari de Governació destacat a Barcelona, a efectuar diverses detencions de demòcrates catalans sense cap prova contra ell, emprant la tècnica feixista dels ostatges. Després de tenir-los detinguts més de 72 hores, els ha estat aplicada la nova llei d'Ordre Públic i han estat multats amb quantitats que arriben fins a les 500.000 pts. i empresonats, tot i que el jutge va decretar la seva llibertat. Cal alçar-se contra la detenció i la imposició de multes a Josep Andreu Abelló, Josep Solé Barberà, Marià Vila-Abada, Vilaplana, Alexandre Cirici Pellicer i Joan Maria Vallvé Ribera. S'imposa la necessitat d'augmentar la lluita contra la repressió, contra els

Consells de Guerra i les jurisdiccions especials, l'exigència de l'Amnistia i de la llibertat per als dirigents obrers empresonats, com Pedro León, José Salgado i d'altres.

La gran victòria assolida en les eleccions sindicals ha d'aprofundir-se amb l'aprofitament més complet dels càrrecs sindicals en la lluita de la classe obrera, en la utilització de les possibilitats legals.

Per seguir avançant cap a la vaga general és necessari de plantejar ara mateix les reivindicacions econòmiques, elaborant les plataformes reivindicatives, com han fet els treballadors del tèxtil, del metall i del transport. La discussió dels Convenis col·lectius dóna una oportunitat que ha d'ésser aprofitada àmpliament, sense renunciar a l'exigència immediata de l'augment de salaris, tal com s'està fent en força empreses. La lluita contra l'encariment de la vida pot incorporar a l'acció importants masses, i particularment les dones i sectors considerables dels petits comerciants, com ho ha provat l'eco important assolit pel boicot als mercats barcelonins del divendres 12 de novembre

Tot el nostre Partit ha de dedicar una atenció particular al camp. Cal que la voluntat democràtica de la nostra pagesia, els seus desitjos d'acabar amb la dictadura, les seves justes exigències davant de tants problemes com s'acumulen sobre les seves espatlles per culpa del règim de lladres i assassins, s'expressin obertament en potents lluites que manifestin allò que està avui latent. Hem de fer un esforç per tal que les masses camperoles juguin el paper que les correspon en la vaga general i en la vaga nacional.

Per a dur a terme la vaga general cal desenrotllar encara més la unitat obrera de lluita. Cal enfortir les C.O. d'empresa i crear-ne moltes altres. Cal consolidar i estondre els organismes de coordinació de ram, localitat, comarca, i al nivell de

hauran de ser analitzades i generalitzades en les discussions del moviment obrer i de masses per tal d'aconseguir en un terme de temps breu que les experiències directes de lluita s'enriqueixin amb l'experiència col·lectiva.

lar ens imposa grans exigències de reclutament i d'elevació del nivell polític del nostre treball, de tal manera que els comunistes puguem complir els deures que ens corresponen envers la classe obrera i el poble en general, tant en la conquesta de la Democràcia, com en la marxa cap al Socialisme, objectiu i raó d'ésser del nostre Partit. Hem de ser audaçs en el reclutament, en la creació de noves cèl·lules i comitès del Partit als llocs de treball i d'estudi, a les barriades i centres de masses, a la Universitat, entre els professionals, intel·lectuals i artistes, entre les dones, al camp. L'exemple de les organitzacions que estan a la primera línia del combat ha de ser un estímul per a tots. Els comunistes de S.E.A.T. s'han compromès a reclutar un centenar de nous militants per la seva organització en un plaç breu, entre els millors lluitadors de la seva empresa.

Les organitzacions del Partit han de fer també un gran esforç d'ajuda a la Joventut Comunista perquè aquesta pugui reclutar i organitzar centenars i milers de joves a tot Catalunya.

Hem de fer arribar pertot arreu l'alternativa democràtica aprovada a la 1a sessió de l'Assemblea de Catalunya i treballar amb tota la nostra capacitat i energia, al costat de les altres forces que hi estan interessades, per crear formes unitàries de lluita que permetin de dur a la pràctica els plantejaments del seu comunicat.

**ENDAVENT EN EL COMBAT
PER ACABAR AMB LA DICTADURA DE FRANCO I AMB L'INTENT CONTINUISTA DE JUAN CARLOS !**

ENDAVENT CAP A LA VAGA GENERAL POLITICA ! ORGANITZEM-LA JUNTAMENT AMB TOTS ELS TREBALLADORS, EN EL MATEIX CURS DE LES LLUITES QUE VAN DESENROTLLANT-SE !

PER LA LLIBERTAT I LA DEMOCRACIA ! PEL SOCIALISME !

Barcelona, 15 de novembre de 1971.

**El Comitè Executiu
del Partit Socialista Unificat
de Catalunya.**